yeni
GENÇ İŞÇİ

2

15 GÜNLÜK SİYASİ GENÇLİK GAZETESİ
2.50 TL.

15-16 HAZİRAN

Genç kuşaklar anısını daima yaşatacak

15 Haziran 1978

SICAK VE SICAK

Asaf CAMCI

Sıcaklar iyice bastırdı. Güneş her zamankinden daha kızgın. Bu kızgın güneşin altında sabahtan akşama kadar çalışıyoruz. Kimimiz çapa sallıyor, kimimiz orak biçiyor, kimimiz de atelyelerin bunaltıcı sıcağında benzin kokusu içinde tamirat vs. ile uğraşıyoruz.

En sıkı çalışma dönemindeyiz. Artık sık sık terleyeceğiz, yorulacağız, bunalacağız. Sık sık şakaklarımızdan boşalan ter çenemizde birikirken "üfff ! amma da sıcak var "diyeceğiz.

Fakat aynı dönem, kimileri için zevk, eğlence ve keyif dönemidir. Çünkü onlara göre mevsim yaz, hava sıcak ve deniz güzeldir! Dönem tatil dönemidir! Artık gazeteler, radyo ve televizyonlar denizden, güneşten, tatil yerlerinden bahsediyorlar. Gazetelerin renkli sayfalarında, elli santimlik minik üçgenlerin oluşturduğu deniz giysileriyle çıplaklık gösterisi yapan kadınlar var.

İşte bu gazetelerden bir kaç örnek: Ünlü şarkıcı Ajda Pekkan, bütün dişiliğini öbjektife toplamak istiyormuşçasına bikiniyle poz veriyor. Film yıldızı Müjde Ar bir başka çeşidi ile çaplaklığını sergiliyor. Bir başka gazete, çıplak kadın resimleri arasında bu yılki deniz modasını şu haberle veriyor: "Bikini her zaman moda, tanga ise tutunmaya çalışıyor. 1978 yazına girerken parola yine aynı: Az örtenler gözde."

Ve aynı gazetelerde ilanlar görüyoruz: Marmaris! Kuşadası! Bodrum! Alanya! Falanca tur ile bir haftalık gezi 3333 TL.

Ama bunların tümünün bizim için hiç anlamı yok. Deniz, moda, tatil bizi ilgilendirmiyor. Çünkü ilanlardaki haftalık yol parası, bizim aylık yiyeceğimizden fazla. Tatile çıkmak, denize girmek bizim için sadece bir hayal. Kimimiz için hayal bile değil! Denizi hiç görmemiş olanlarımız milyonlarca !

Güneş her yerde aynı güneştir ! Ama aynı güneşin altında biz derin "üfff"ler çekerken, kimileri serin suların dövdüğü tertemiz kumların üzerinde güneşlenecekler. "Ohhh!" diyecekler. Güneşlenip yüzecekler, yüzüp güneşlenecekler. Bize "üfff" dedirten güneşin altında, belki de, hafif bir deniz rüzgarı saçlarını okşarken bira bardağının rengine bakıp "yaşamak ne güzel şey" diye düşünecekler. Ve aynı saatlerde kimimiz, aynı güneşin altında, yanan toprağın üzerinde bir tas soğuk suya hasret kalacağız!

Evet ! Sıcak, sıcaktır ! Ve güneş her yerde aynı güneştir ! Ama kimileri için zevk ve sıhhat kaynağı; kimileri için de sadece ter, yorgunluk ve eziyet kaynağıdır.

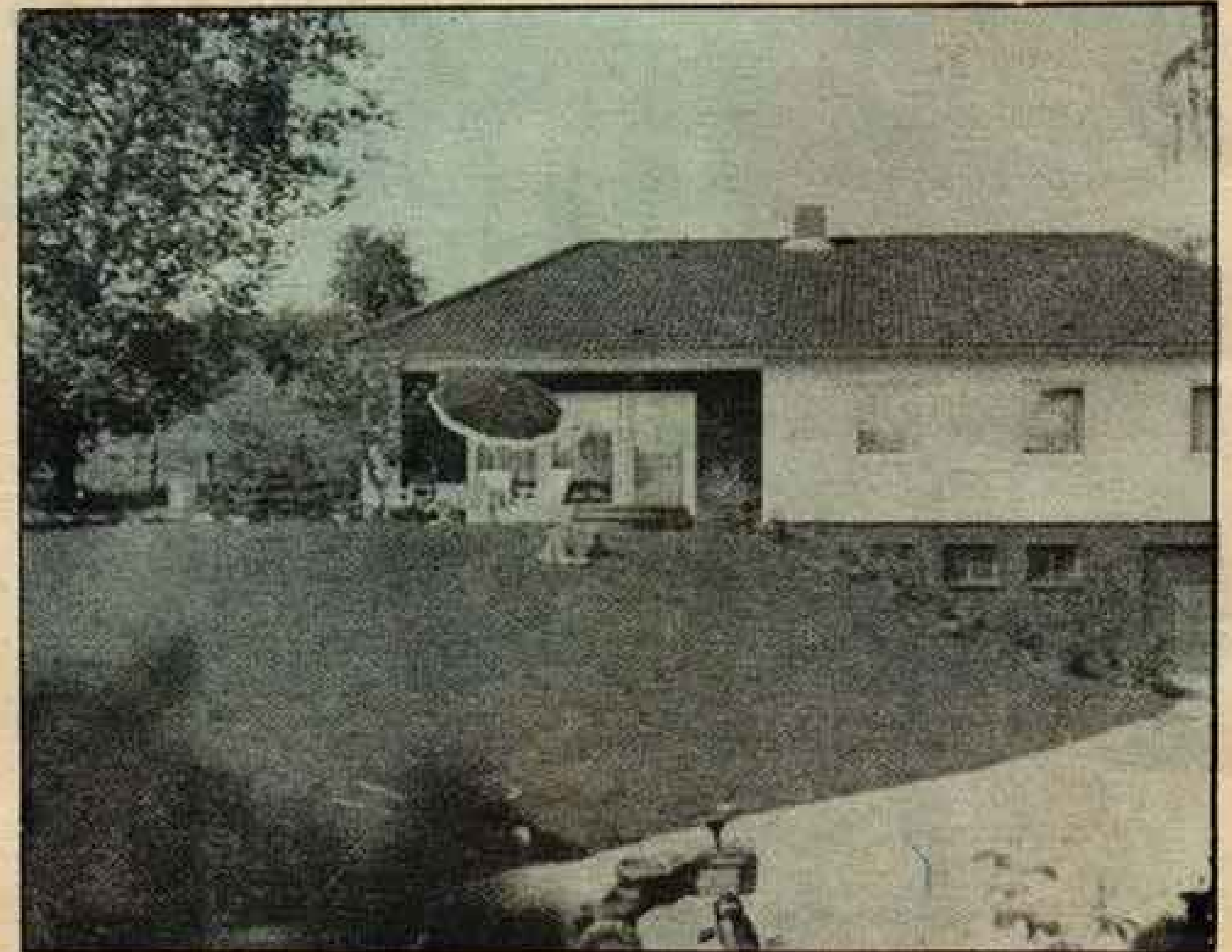
İşte size iki farklı dünya ! Zenginler ve fakirler dünyası! Bu iki dünyada sadece beslenme biçimi, sadece giyinme biçimi, sadece yaşama biçimi değil; sıcak dahi başka başkadır.

Bu nedenle yazımızın başlığına sadece "sıcak" diyemedik.

Evet ! Sıcak ve Sıcak !

İmtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz...

Sahibi: Oğuz Önderer • Sorumlu Müdür: S.Kargın
• Adres: Çankırı Cad. Çiçek Sok. 6/2A Ulus Ankara
• Yazışma adresi: İnkilap Sok. 5/11 Kızılay - Ankara
• Abone: 6 aylık: 25 , 12 aylık 50. TL. Yurt dışı iki katıdır. • Dizgi ÇIĞ yayıncılık, Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri, ANKARA

MERHABA

Sosyalizm Mücadelemize Işık tutuyor

Dünyada ve ülkemizde sınıf mücadelesi her gün yeni boyutlara ulaşmakta, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız egemen sınıflara yeni darbeler indirmekte. Bundan sekiz yıl önce bir 16 Haziran günü emeğin yaratıcılarının şahlanış günüydü. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız dosta düşmana ne muazzam bir güç olduğunu gösterdi, göstermeğe de devam ediyor. İşçi sınıfımız ve onun taze kanı, nöbet değiştiricisi genç işçilerimiz bugünün önemini iyi kavrayıp onda çıkardığımız dersler ışığında hareket etmelidirler.

Bugün Türikyede faşist ve gerici çevreler iktidar oldukları zaman kazandıkları mevzileri kaybetmemek için saldırıyorlar. Faşist MHP'nin genel başkanı Alparslan Türkeş bundan bir müddet evvet "Büyük yürüyüşü" başlattıklarını açıklarken, Adalet Partisi ve yandaşları da faşistlerden aşağıda kalmadıklarını göstermek için "bayrağa saygı" mitingleri yapıyorlar. AP ve MHP' bu mitingleri birer gün arayla gerçekleştiriyorlar.

İktidarda oldukları sürece Amerikan emperyalizmine sadık kul olduklarını yüzlerce defa gösterenler, şimdi bilmem kaç yıldızlı, Amerikan emperyalizminin sembolü olan ABD bayrağına saygı mitingleri düzenliyorlar. Zira Amerikan emperyalizmine bağlılık yemini edenlerden başka bayrağa saygı mitingleri düzenlemeleri beklenemez.

Biz biliyoruz ki bağımsızlıktan yana olmak emperyalist sisteme tarşı tavır almaktan geçer. Bu çevreler iktidarda oldukları sürece iş diyene cop, ekmek diyene demir parmaklıkları reva gördüler. ABD emperyalizminin saldırgan politikasını protesto edenleri katletmekten çekinmediler.

Günümüzde bağımsızlıktan yana olmak aynı zamanda demokrasi ve sosyalizm mücadelesini de beraberinde götürmektir. Zira emperyalizme karşı verilecek bağımsızlık mücadelesi onun yerli uzantılarına da verilmek zorundadır. Emperyalizmin vücut bulduğu üretim düzeni olan kapitalizmi ortadan kaldırmadıkça bağımsızlıktan söz edemeyiz. İşte bu yüzden KURTULUŞUMUZ SOSYALİZM'dir. Aynı şekilde kurtuluşumuzu sahte vaatlerle ve yalanlarla oyalamaya çalışanlar da bizi asla bağımsızlık, debokrasi ve sosyalizm mücadelemizden döndüremeyeceklerdir.

Emperyalizme karşı mücadele vermek, sırtını diğer bir emperyalist ülkeye dayamak değildir. Cumhuriyet Halk Partisi ABD Emperyalizmini terslerken sırtını Avrupalı Emperyalistlere dayamaktadır.

Egemen sınıflar istiyorlar ki işçi sınıfımızın genç kuşakları ekonomik haklarını haykırmasınlar, kurtuluşmuz SOSYALİZM şiarını hayata geçiren genç sosyalistlerin saflarında tek bir yumruk halinde kendilerine karşı mücadele vermesinler. Ama yanılıyorlar. Gazetemiz çıktıktan bu yana genç işçi arkadaşlarımızdan aldığımız, mektuplar, genç işçilerin ülkemizde kendilerinin sorunlarını araştıran onlara kurtuluş yolunu gösteren, GENÇ İŞÇİ gazetesini sonuna kadar destekleyecekleri ve GENÇ İŞÇİ'nin aydınlattığı yolda sonuna kadar yürüyeceklerini gösteriyor. GENÇ İŞÇİ bu sayısından itibaren bağış kampanyası açıyor. Çünkü Genç İşçi'nin tekelci burjuvazinin sözcülüğünü yapan gazeteler gibi geniş imkanları yok, onu ayakta tutan İşçi Sınıfının genç kuşakları ve SOSYALİZM'dir.

On Beş Gün Sonra Buluşmak Üzere...

Oğuz ÖNDERER

Röportajlar:

Suat ÖNDER
Gazi YILDIRIM

Bizi Ölüme Mahkum

Ülkemizde yaz ayları ile başlayan inşaat mevsimi ile inşaat işçilerinin de sorunları başlamış oldu. Bu mevsimlerde yığınlar halinde genç ve dinamik unsurlar sağlıksız çalışma şartlarında karınlarını birazcık doyurabilmek için ölüm kalım savaşı verirler. Ve bu mevsimde patronlar ucuz işgücü, düşük ücret sayesinde kârlarına kâr katarlar.

Bu mevsimde işçiler (sosyal güvence) istemleri için mücadele vermeye başlarlar, eğer patron tarafından işten atılmazlarsa.

Sosyal güvence konusunda, çalışma koşulları konusunda konuştuğumuz işçiler şu noktada birleşiyorlar: Patronlar bizi ölüme mahkum ediyorlar. Gerçekten inşaat işkolu en sağlıksız çalışma koşulları altında çalışılan işkolları arasındadır. İnşaatta demirci olarak çalışan İbrahim Satılmış ve arkadaşları şöyle diyorlar:

"Sanatımız paslı bir sanattır. Devamlı pas yutuyoruz. Patronlar pasa karşı hiçbir önlem almıyorlar. Bizim sağlığımız tehlikededir."

Şöyle devam ediyorlar. "İnşaatlarda asansör yok. 7.8. katlara demiri sırtımızda taşıyoruz. Bizi patron asansör yerine kullanıyor. Bir anlık dalgınlık bizi hayatımızdan eder."

Bir başka inşaat işçisi şunları söylüyor: "Biz inşaatlarda sıva yapıyoruz. Bizim meslek hepten tehlikelidir. Tahtalardan yapılmış iskelelerin üstünde sıva yaparız, biraz dalgınlık bizim 8. kattan aşağı düşmemize kafi gelir. Bizim için hiçbir önlem alınmıyor."

İnşaat işçileri inşaat mevsimi boyunca ölümle cebelleşerek "karınlarını" doyuruyorlar.

Konuştuğumuz inşaat işçilerinin hepsi çalışma koşullarının ağırlığından ve her an ölümle burun buruna gelindiğinden bahsettiler. İnşaat işçilerinin hepsinin ortak sorunudur bunlar, marangozundan, sıvacısına, demircisinden, duvar örenlere,

harç karandan, boyacısına kadar hepsi aynı sorunla karşı karşıyadır.

İbrahim şöyle devam ediyor: "Sigortamız... hiçbirimizin yok. Biz işe girdiğimizde bizden iki resim istiyor patron, sizi sigorta yaptırdım diyor. Çalıştığımız aydan sigorta yapıyor, diğer ay çıkış yapıyor. Bizim bundan haberimiz olmadığından,inşaat sonuna kadar çalışıyoruz.

İnşaat işçilerinin hergün ayağına çivi batar, ayağı kırılır, elleri burkulur, hergün binlerce-

Ediyorlar!

si sakat kalır ve onların ölüm mahkumiyetleri "yetkililerin" ilgisizliği ile onaylanır!

İbrahim şöyle devam ediyor:

--Çalıştığımız şirket bize eldiven, tulum alsa, pasın bize zarar vermesi için önlemler alınsa zehirlenmeye karşı süt ve yoğurt gibi gıda maddeleri verilse zaten (hiç yemek verilmiyor ya) çok iyi olur.

Diğer işçilerde, hemen hemen aynı şeyleri söylediler, patronlar bizim bu durumumuz karşısında biraz önlem alsalar, mesela, inşaatlara asansör yaptırmak, inşaatta ecza dolabı bulundurmak, işten sonra banyo yapmayı sağlamak bizim ömrümüzü biraz daha uzatır..

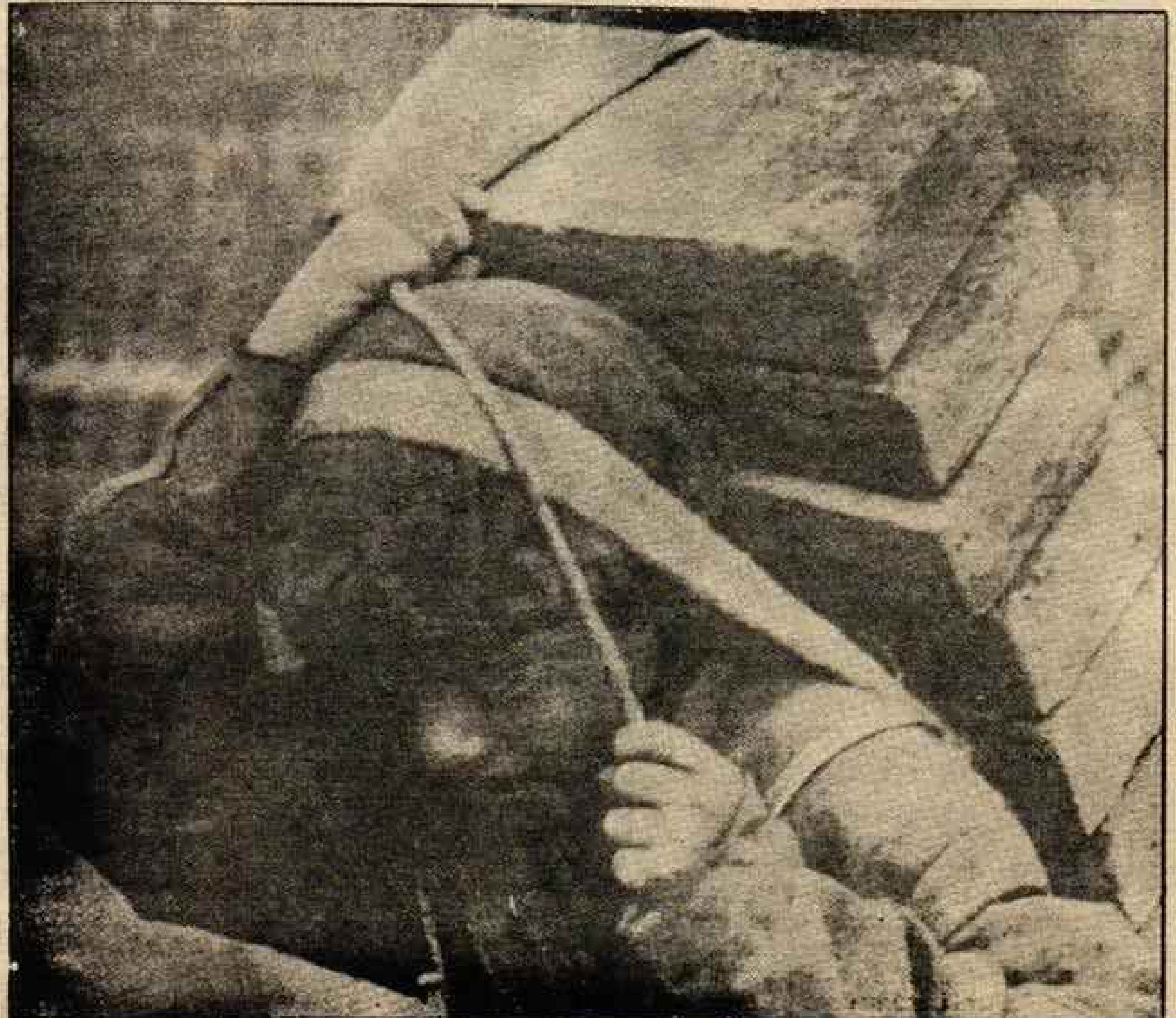
Evet baylar sizin binlerce insan için verdiğiniz ölüm mahkumiyeti onaylanmayacaktır. Sizin daha rahat yaşamanız uğruna kendi canını tehlikeye atan bu insanlar, haklarında verdiğiniz kararın hesabını mutlaka soracaktır. Ve bir daha kendileri hakkında karar alamayacağınız bir durumda sizden acı acı hesap soracaktır...

HESAP GÜNÜNE HAZIR OLUN...

KAN, TER İÇİNDE...

Yapıcılar türkü söylüyor
Yapı türkü söyler gibi yapılmıyor ama.
Bu iş biraz zor.
Yapıcıların yüregi
bayram yeri gibi cıvıl cıvıl
ama yapı bayram yeri değil,
yapı yeri toz toprak
Çamur, kar
Yapı yerinde ayağın burkulur
   ellerin kanar.
Yapı yerinde ne çay her zaman şekerli
   her zaman sıcak,
ne ekmek her zaman pamuk gibi yumuşak
ne herkes kahraman
ne dostlar vefalı her zaman.
Türkü söyler gibi yapılmıyor yapı
bu iş biraz zor,
zor ama
   yapı yükseliyor, yükseliyor.
Saksılar konuldu pencerelere
   alt katlarında.
İlk balkonlara güneş taşıyor kuşlar
   kanatlarında
Bir yürek çarpıntısı var her putrelinde
   her tuğlasında
   her kerpiçinde.
Yükseliyor, yükseliyor yapı
   kan ter içinde

NAZIM HİKMET

Fırsat eşitsizliğine Son!

Her sene olduğu gibi bu sene de lise mezunu yüzbinlerce genç üniversiteye girmek için büyük bir sınavdan geçecekler. 16 Haziran günü Anadolu'nun dört bir yanından gelecek olan öğrenciler, bir önceki senelerde üniversiteye giremeyen arkadaşlarıyla beraber önlerinde beliren umut ışığına kavuşabilmek için büyük kentlere akın edecekler. Bu öylesine bir umut ışığı ki içinde büyük fırsat eşitsizliklerinin olduğu ve giren 400.000 kişiden sadece 30.000'inin kazanacağı bir gerçeklik.

Fırsat eşitsizliği dedik. Gerçekten de içinde lise öğreniminden genel kültüre; ekonomik durumdan öğrenim özgürlüğüne kadar birçok sorunu taşıyan bir eşitsizlik bu. Bir yanda edindiği eksik bilgilerle geleceğini arayan Anadolu liselerindeki arkadaşlarımız diğer bir yanda ise öğrenimini tam yapmış ya da tüm ekonomik zorluklara karşın özel dersanelere devam eden arkadaşlarımız. Bütün bunlar düzenin bozukluklarının öğretim alanına olan yansımasının sadece bir parçasıdır.

Bu bozukluğun büyük bir parçasını özel dersaneler oluşturmaktadır. Niğde Bor Lisesi'nden mezun olan Seyhun Hoy kardeşimiz bakın ne diyor: "Okulumuzda özellikle fen derslerinin boş geçmesinden dolayı fizik, kimya gibi derslerden çok eksik kaldık. Devam etmekte olduğumuz Büyük Dersanenin hızlı kurslarının bu eksikliğimizi gidereceği kanısındaydık. Fakat düşündüklerimiz gerçekleşmedi. Ayrıca yararlanabileceğimiz dersane yayınlarının baştan, yarı yarıya bir fiyatla satılacağı söylendiği halde daha sonra bunların sadece % 10'luk bir indirimle alınabileceğini öğrendik. Fakat mecburen yine aldık." Yine Niğde Ticaret Lisesi'nden mezun Necati Pişkin arkadaş ise arkadaşının sözlerine katıldığını belirttikten sonra, ayrıca bir de özel dersanelerin devletin elinde olması gerektiğini söylüyor, ve bir önceki seneler üniversite imtihanına girip de kazananların yeniden bu sınava girmemesi gerektiğini belirtiyor.

Gerçekten de bu iki arkadaşımızın getirdiği sorunlar bugünkü dersane yönetiminin yarattığı nedenlerdir. Ekonomik koşullarını zorlayarak Niğde'den Ankara'ya birşeyler öğrenmek için gelen bu iki arkadaşımız Anadolu Liselerinden mezun olan binlerce kardeşimizden sadece ikisidir.

Dersanelere devam eden arkadaşlarımızın hemen hepsi bu görüşleri savundukları halde "neden üniversite sınavına girmek istiyorsunuz" şeklindeki sorumuza verilen yanıtları değişikti.

Fatsa Lisesinden mezun Sezai Şen arkadaş işsizler ordusuna katılmak istemediğini bunun için üniversiteye girmek zorunda olduğunu belirtirken, Burdur Öğretmen Lisesi mezunu Ayşe Özkan arkadaş ise onun için en önemli şeyin bir yere girebilmek olduğunu söylüyordu. Ayrıca çoğunluk birtakım öğrencilerde ise ekenomik faktör önde geliyor. Ankara Mustafa Kemal Lisesinden geçen sene mezun olmuş Ahmet Özemre arkadaş bakın ne diyor: "Geçen seneki sınavda idealim olan Gazi Eğitim'in Resim Bölümünü kazandım. Fakat öğretmenlik bugün için ekonomik açıdan hiçbir değer taşımayan bir meslek. Onun için Güzel Sanatlar Akademisini veya Yükseliş'in Mimarlık bölümünü kazanana kadar üniversite sınavlarına gireceğim."

Üniversiteye giriş konusunda çeşitli görüşleri bulunan bu arkadaşlarımız bir yandan da Üniversiteye girdikleri takdirde karşılarına çıkacak olan en büyük sorunu düşünüyorlar. Bu sorun öğrenim özgürlüğü, can güvenliğidir. Bazı arkadaşlar bu nedenden ailelerinin, çocuklarını üniversiteye göndermemeyi bile düşündüklerini söylüyorlar.

Bütün bunlar bir avuç para babasının emekçi halkımız üzerinde yaptığı sömürünün ve baskının bir eseri olan kapitalizmin yalnızca bu konuda oluşturduğu belirli sorunlardır. Hepimizin eşit bir öğrenim görebileceği günler ve herkesin üniversiteye açık olarak girebileceği günler çok uzakta değildir. Bu gerçeklik ancak ve ancak sömürü düzenini yıkıp, DEMOKRATİK HALK İKTİDARINI kurduğumuz zaman hayata geçecektir.

SGB Genel Sekreteri Vural ÇAKIR'IN basına açıklaması:

"ÖĞRENCİ" KISVELİ FAŞİSTLER EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDEN UZAKLAŞTIRILMALIDIR

"Geçtiğimiz aylarda kademe kademe açılmaya başlanan eğitim enstitüleri açılışlarından bu yana kanlı olaylara sahne oluyor. Bu olayları MC döneminde, mevcut hükümleri çiğneyerek, "öğrenci" kisvesi altında okullara yerleştirilen MHP ve ÜOD'liler çıkarıyor. Eğitim enstitüleri açılırken bu faşistlerin yarattığı tehlikelere Milli Eğitim Bakanlığının dikkati çekilmiş ve az çok sağlıklı bir eğitim sürdürülebilmesi için faşistlerin okullardan uzaklaştırılması gereğine işaret edilmişti. Ne var ki MEB ve Hükümet uzlaşmacı bir tutum benimseyerek faşistlerin "öğrenci" kisvelerini sürdürmelerine izin verdiler. Şimdi ise faşistlere verilen tavizlerin bedelini ölen ve yaralanan öğrenciler, acıya boğulan aileler ödüyor. Öte yandan bazı enstitüler hala açılmamış ve açılan bazıları da süresiz olarak kapatılmışlardır. Biz SGB olarak bir kez daha belirtiyoruz ki;faşistler eğitim enstitülerinden uzaklaştırılmadıkça öğrenciler ölmeye, yaralanmaya, aileler acıya boğulmaya devam edeceklerdir. Okulların açılmaması yada kapatılması ise çözüm olamaz. Çözüm, okulların açılması MHP ve ÜOD'nin kapatılmasıdır."

★

PORTEKİZ'de sosyal demokrat Soarez hükümetinin almış olduğu işçi ücretlerini dondurma kararına karşı gelişen tepkiler büyüyor.

★

PERU'da aşırı fiyat artışlarını protesto etmek amacıyla çeşitli sendikalarca düzenlenen 48 saatlik Genel Grev başarıyla sonuçlandı. Askeri cuntanın ülkeyi boydan boya saran grev dalgasını önlemek yolunda giriştiği saldırılar ve tutuklanan binlerce işçiye rağmen Genel Grev engellenemedi. Peru'daki askeri cunta, ülkeyi bir çöküntünün eşiğine getirmiş ve hayatı emekçiler için yaşanamaz bir duruma sokmuştu.

15 GÜNDE DÜNYA OLAYLARI

★

AFGANİSTAN'da devrimci-demokrat iktidar ülke ekonomisini kurtarmak ve emekçilerin hayat şartlarını düzeltmek üzere çeşitli köklü reformlara yöneliyor ve sosyalist ülkelerle çeşitli ekonomik anlaşmalar imzalıyor.

★

Emperyalizmin Afrika'daki kuklası gerici Mobutu yönetimi, Şaba bölgesinde emperyalizme karşı başlatılan isyanı birçok emperyalist ülkenin vermiş olduğu paralı askerlerle birlikte bastırmaya çalışıyor. Bu arada Çin Halk Cumhuriyeti de emperyalizmin kuklası Mobutu rejimini desteklemekte ve Şaba isyanının bastırılması için gerici Mobutu rejimine maddi-manevi yardım yapmaktadır.

★

MISIR'da son zamanlarda %40 oranını aşan enflasyona karşı emekçilerin muhalefeti günden güne gelişmektedir. Gerici Enver Sedat rejimi ise bir ayağı emperyalizmde, bu muhalefet hareketini sindirmek üzere emekçi yığınlar üzerinde yoğun bir baskıya girişmiştir.

GENÇ KUŞAKLAR ANISINI DAİMA YAŞATACAK: 15-16 HAZİRAN

Şahin YILDIRIM

15-16 Haziran 1970.

İstanbul'da; Sungurlar, Aeg, Singer, Mercedes, Elfa, Türk Demir Döküm, Simko, Auer, Derby plastik, Gızlaved, Çelik Halat, Türk Kablo,Margurus, Man, Eternit, Boru Sanayi, DMO, Baştaş, Yarımca, Aygaz, Philips, Otosan, Rabak, Elfa, Erka, Uzel, Grundig, Gamak, Silvan, Köseköy Rabak, ECA Vinilex, Arçelik, Profilo ve daha 200'e yakın fabrikadan gelen onbinlerce işçi, en temel demokratik haklarını gaspedenlere, aşına-ekmeğine gözdikenlere, grev ve direnişlerine amansızca saldıranlara, yani patronlar sınıfının acımasız sömürü ve esaretine karşı patlayıveriyordu o gün. Yüzbinler şahlanıyor, yüzbinler yeniden fethediyordu İstanbul'u o gün.

İşçi sınıfımız bu şahlanışta, kendi sırtından milyonları yiyenlere, sömürü ve esarete karşı kinini, nefretini dile getiriyordu o gün.

Ama boş durmadı burjuvazi. Açıldı kapıları cephaneliklerin. ABD yapımı yağlı silahlar, ölüm kustu boyunduruk zincirini kırmak isteyenlere. Büyük bir terör dalgası estirildi dört bir yandan. Kurşunlar, tutuklamalar, cezaevleri, işkence, sıkıyönetim ve alabildiğine yoğunlaşan faşist baskılar!..

Mücadele tarihinde ve en şanlı direnişinde onurlu bir yenilgi aldı işçi sınıfımız o gün!...

15-16 Haziran işçi sınıfımızın mücadele tarihinde ulaşmış olduğu çok önemli bir dönemeç noktasıdır. İşçi sınıfımız onurlu bi yenilgi almış, ama bu yenilgi işçi sınıfımıza ve özellikle onun genç kuşaklarına mücadele tecrübesi ve deneyleri açısından çok değerli dersler bırakmıştır. İşçi sınıfımız 16 Haziran yenilgisi ile birlikte, bu yenilginin kaçınılmazlığını her geçen gün daha iyi kavramakta ve bilince çıkartmaktadır. Bugün işçi sınıfımız bilmektedir ki; 15-16 Haziran yenilgisini hazırlayan nedenlerden en başlıcaları, işçi sınıfımızın o dönemlerdeki mücadelesinin siyasi hedeflerden çok ekonomik hedeflere yönelmiş olması ve daha da öte kendisine yol gösterebilecek, onun mücadelesini siyasi hedeflere kanalize edebilecek ve işçi sınıfımızın özgür bir gelecek için verdiği İKTİDAR mücadelesinde, bu mücadeleyi zaferle sonuçlandırabilecek çelikleşmiş bir partisinin varolmayışı idi. Yine bugün işçi sınıfımız görmektedir ki, işçi sınıfı hareketi ile siyasi hareket kaynaşmadıkça, karşılaşılabilecek nice 16 Haziranlar, yüzbinleri kucaklasa da yine yenilgiye mahkum olacaktır.

Biz Genç İşçiler, ağabeylerimizin bize bıraktıkları bu değerli derslerden sonuna kadar faydalanacağız, faydalanıyoruz da.

Her geçen gün birleşiyoruz, çoğalıyoruz, örgütleniyoruz ve kendi siyasi hareketimiz etrafında her geçen gün güçleniyor, her geçen gün çelikleşiyoruz. 1 Mayısları gerçekleştiriyoruz. Dünyadaki tüm kardeşlerimizle birlikte SOSYALİZMİ, ENTERNASYONALİZMİ bayraklaştırıyoruz. Birlik ve beraberlik halinde, kararlı ve sağlam adımlar atıyoruz.

Ve çok iyi biliyoruz ki, 15-16 Haziran yenilgisinin tekrarlanmaması için en büyük güvencemiz kendi siyasi hareketimizdir. Ve yine biliyoruz ki, Kurtuluşumuz SOSYALİZM, silahımız PARTİDİR.

15-16 Haziran'ın anısı yüreklerimizde daima yaşayacak!...

HÜRCAM-İŞ MYK üyesi, eğitim-propaganda sekreteri Mustafa DİLMEN ile GENÇ İŞÇİ adına yaptığımız röportajı yayınlıyoruz:

Genç işçi: Genç işçilerin sendikal örgütlenmeleri konusunda ne düşünüyorsunuz?

Türkiye'de sendikalaşma mücadelesinin verildiği binlerce büyük küçük işyeri vardır. Bir de istediği sendikada özgürce örgütlenemeyen onbinlerce işçi vardır. Genel durum bu olduktan başka genç işçilerin gerek örgütlenme düzeylerine, gerek çalışma koşullarına, gerekse ücret durumlarını incelediğimizde mesele biraz daha aydınlanıyor.. Genç işçilerin sendikal örgütlenme sorunlarına gelince meselenin neresinden bakarsak bakalım genel gidişten daha geri düzeyde..Uzağa gitmeye gerek yok, kendi işkolumuzdan örnekler verecek olursak soruna daha objektif bakmış oluruz. İşkolumuzda 12.000 civarında işçi çalışmaktadır. Bunlar Bölge Çalışma Müdürülüklerince tescil olunmuş işyerlerinde çalışan işçilerin toplamıdır. Bundan başka çok sayıda da ilkel metodlarla kaçak üretim yapılan bardak, kavanoz ve sürahi v.s. imalathaneleri vardır. Bu gibi işyerlerinde çalışan işçilerin sayısını 6.000'den fazla tahmin ediyoruz. Biz Bölge Çalışma Müdürlüklerinde kaydı olan 12.000 işçinin örgütlenme düzeylerine baktığımızda halen 5.000 işçinin sendikasız olarak çalıştığını görüyoruz. Sebebi ise bizce gayet açık.. Şöyle; Cam işkolunda üretim, pazarlama, istihdam vs. konularda çok etkili bir tekel mevcuttur. Tükiye İş Bankasına bağlı Türkiye Şişe Cam Fabrikaları A.Ş. diye bilinen bu tekele bağlı işyerlerinde cam ve camdan mamul her birşey, (labaratuar malzemesinden ev eşyasına, otocamından pencere camına, bütün tekel ve meşrubat şişelerinden ecza tüplerine kadar) üretilmektedir. Bu işyerlerinin dışındaki bir yığın irili ufaklı işyerleri de mevcuttur. Ve bir çoğunda 12-16 yaş arasında genç işçiler çıraklar 10-12 saat geceli gündüzlü soğan ekmekle çok kötü koşullarda çalışmaktadırlar. Bu genç işçiler içinde mevsimlik olanların da sayısı hayli kabarıktır. Hemen tamamı sendikasız ve sigortasızdır.. Sendikamızın örgütlenme çalışmaları yaptığı bir çok işyeri kapanmıştır.

Özetlersek, yurdumuzda bütün işçilerin sendikal örgütlenme düzeyleri düşük imkanları da sınırlı olduğundan başka genç işçilerin durumları daha bir karmaşık, daha bir kötü. Bu husus sendikaların önemle eğilmeleri gereken konulardan biridir.

Genç İşçi: Genç işçilerin ve çırakların çalışma koşullarının düzeltilmesi yolunda ne gibi çalışmalar yapılmalıdır?

Ülkemizde yaşam koşulları oldukça ağır...Asgari ücret değil geçindirmek ev kirasına ve yol parasına ancak yetiyor.. Koşullar bu olunca yarının büyük işçileri, bugünün körpecik gençleri henüz fiziki olarak gelişme içindeyken çalışmak zorunda kalıyorlar.Evet çalışmak zorunda kalıyorlar. Koşullar da kötü olmasına ya, ama koşullar böyle diye oturup beklemek gerekmez. Şartları düzeltmek için mücadele vermek zorundayız. Egemen güçler soygunlarını, sömürü ve zulümlerini örgütlü oldukları için rahat sürdürebiliyorlar... Bizler de genç işçi ve çırakları ekonomik, demokratik ve politik örgütlerinde örgütlemeliyiz ve örgütlü olarak mücadeleye sokmalıyız.. yani yapılacak ilk iş örgütlenmeyi sağlayacak bir yayın çıkarmak.. öyle bir yayın ki, genç işçilerin ve çırakların gözü ve kulağı olabilecek, sorunlarını ve çözüm yollarını anlayacağı bir dille gösterecek bir yayın. Diğer örgütlenme çalışmaları buna paralel olarak gelişir. Yani genç işçi ve çırakların örgütlenmeleri için de yayın baş koşul oluyor.

Genç İşçi: Yeni çıkarılan ve demokratik kamuoyunda anti-demokratik olarak nitelendirilen Çıraklık Yasası konusunda DİSK'in ve Sendikanızın ne gibi çalışmaları oldu; bu konuda bizi aydınlatırmısınız?

Birçok konuda olduğu gibi bu konuda da somut bir çalışmaya girebilmiş değiliz. Buna sebep, sendikamızda oturmuş bir yürütme ve yönetim mekanizmasının bulunmayışıdır. Bu durum sendikamızda öteden beri böyledir. Kalıcı çalışmalara bir türlü girilememektedir. Ancak çıraklık yasası konusunda şunu söyleyebilirim. Sendikamız bünyesinde ve üye tabanında çıkarılan bu anti-demokratik yasanın genç işçileri ve çırakları köleleştirmeyi amaçladığının propagandası yapılmış protesto edilmiştir.

Genç İşçi: Genç işçilerin ekonomik ve politik mücadeleledeki önemli yerleri bilinmektedir. Bu konuyla ilgili olarak genç işçilerin eğitimleri sizce nasıl olmalıdır?

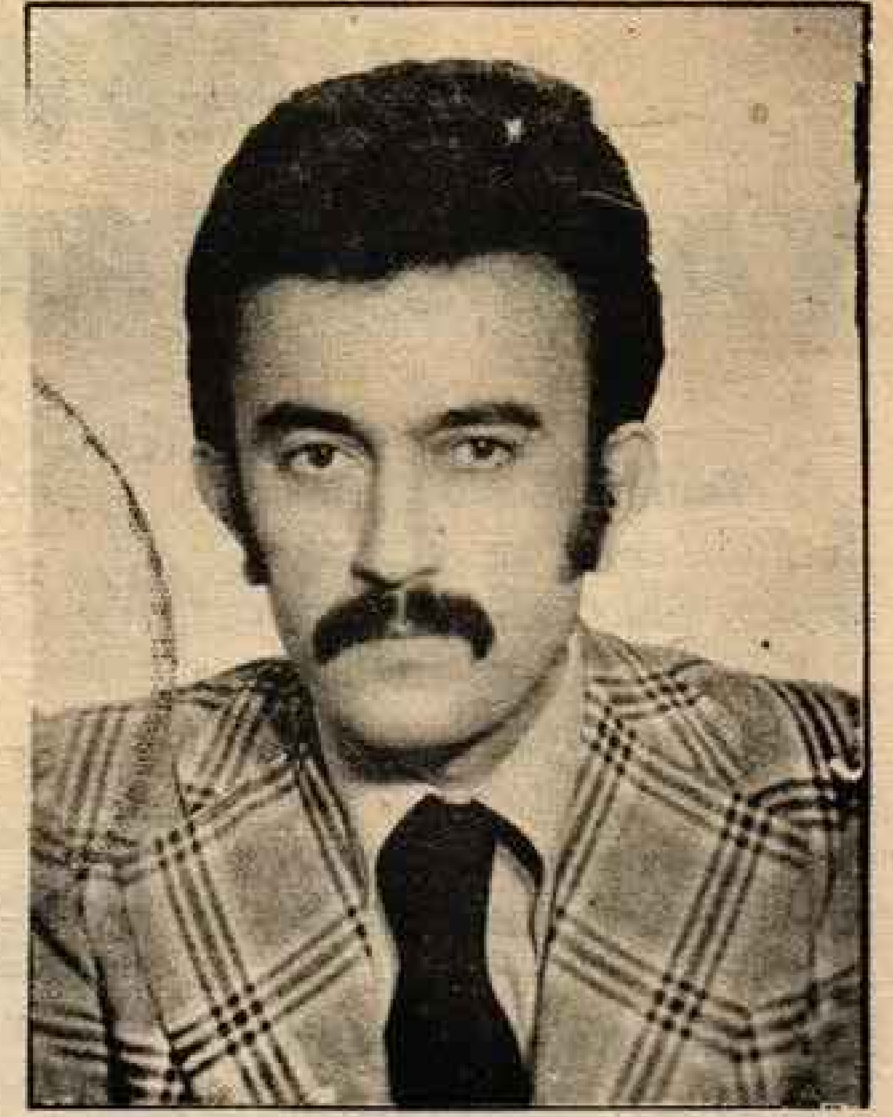
Dediğimiz gibi genç işçiler, işçi sınıfı öğretmeninin dediği gibi mücadelenin sonucunu belirleyecektir sözü gerçekten doğrudur. Bu anlamda genç işçilerin eğitimine çok önem vermek gerekiyor. Genç işçi ve çıraklar ağır çalışma koşullarında çalıştıkları gibi vakitleri de oldukça az. Eğitim şartlarından hareket ederek yani, ekonomik, demokratik taleplerinden hareket, işçi sınıfının bilimini öğretmek ilk adım olmalıdır. Genç işçi ve çırakların eğitiminde kültürel eğitime de önem verilmelidir.. Sendikalar bu konularda gereken çalışmaları yapmaktadırlar.

Genç İşçi: Genç işçiler arasında spora, özellikle futbola karşı büyük bir ilgi gözlenmektedir. Gençlerin spor yapma olanakları ve bu konuya doğru yaklaşım sizce nasıl olmalıdır?

Genç işçilerin örgütlenmesinin oluşturacağı spor kolu ile mahallelerde kulüpler kurmak suretiyle spor sorununu çözümlemeli ve örgütlü istek ola-

(Devamı sayfa 15'te)

TÖB-DER MYK üyesi İsmet ÖZDEMİR ile GENÇ İŞÇİ muhabirimizin yaptığı röportaj:

GENÇ İŞÇİ : TÖB-DER'in yeri ve önemini belirtir misiniz?

İ.ÖZDEMİR: TÖB-DER'in yeri ve önemini belirtmezden önce, öğretmen örgütlenmesinin tarihine kısaca göz atmakta yarar var. Demokratik öğretmen örgütlenmesinin gelişim süreci köklü bir geçmişe, ilerici, demokrat bir geleneğe sahiptir. Bu gelenek 1908' lerde ENCÜMEN-İ MUALLİM, 1919' larda MUALLİMLER CEMİYETİ ile başlayarak anti-emperyalist mücadelede yerini alarak daha sonra çeşitli evrelerden geçerek günümüze kadar gelen onurlu bir geçmişe sahiptir.

TÖB-DER 1919'lardan beri gelen örgütlenme ve mücadele geleneğine sahip; uluslararası öğretmen hareketinin aktif bir üyesi ve Türkiye demokrasi güçleri içerisinde seçkin bir yeri olan demokratik örgüttür.

TÖB-DER Türkiye eğitim emekçilerinin ekonomik-demokratik haklarını koruma, pekiştirme ve geliştirme mücadelesi veren, bu konumlarından dolayı işçi sınıfının genel ittifakları arasında yerini alan güçlü bir demokratik örgüttür. Bir başka deyişle, belirli bir toplum kesiminin çıkarlarını temsil eden demokratik bir kuruluştur. Öncelikle temsil ettikleri geniş öğretmen kitlesinin ekonomik, meslek ve özlük sorunlarına çözüm bulma mücadelesi verirken, genel olarak da emekçi halk güçlerinin faşizme, emperyalizme, tekellerin egemenliğine ve her türlü gericiliğe karşı ortak mücadelede etkin olarak yerini alır. Eğitim emekçileri toplumsal kökenleri yönünden emekçi halkımıza en yakın bir kesimi oluştururken, dar gelirli sınıf ve tabakalardan gelmiş olmaları uğraşları gereği üretime dolaylı olarak katkıda bulunmaları, onları, sorunlarını emekçi halkımızla birlikte düşünmeye, mücadelelerini halkın mücadelesi ile birleştirmeye itmiştir. Bu özellikler öğretmenleri işçi sınıfına yaklaştırarak en erken politize olan toplumsal kesimlerden biri durumuna yükselmelerine neden oluyor. Öte yandan gerek emperyalist-kapitalist kamp içindeki metropollerde,gerekse emperyalizme bağımlı, geri bir kapitalist ülke olan Türkiye'de azgın tekelci gelişim ve tekellerin şiddetlenen egemenliği emekçileri her geçen gün biraz daha işçi sınıfına yaklaştırmaktadır. Bu durumda emekçi halk kesimlerinden birini oluşturan eğitim emekçilerinin hem üretim süreci ile olan objektif ilişkileri hem de tekellerin egemenliği ve tekelleşme karşısındaki objektif konumları, onları işçi sınıfının mücadelesine daha fazla yakınlaştırmaktadır.

GENÇ İŞÇİ: Genç işçilerin eğitimi konusunda ne düşünüyorsunuz?

İ.ÖZDEMİR: Genç işçilerin eğitim konusu, bizce eğitimin demokratlaşması süreci içinde ele alınması gereken bir konudur. Genç işçiler üzerindeki azgın sömürü ve baskıyı daha da ağırlaştırmak amacına yönelik yasalar daha da geriye doğru geliştirilmektedir. Yine bu hükümler, başta İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi olmak üzere, Türkiye Cumhuriyeti'nin altına imza attığı diğer bazı uluslararası anlaşmaları da hiçe saymaktadırlar. İnsanlık dışı sömürü ve baskı koşulları altında ezildiği yetmezmiş gibi, eğitim-öğretim hakları ellerinden alınmakta, zihin ve beden gelişmelerinin engellendiği bilimsel bir gerçektir.

Öncelikle genç işçilerin, Anayasanın 45. maddesinde ve gerekçesinde belirtildiği gibi ona ışık tutan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 23. maddesine göre "eşit işe eşit ücret" ilkesinin uygulanması gerekir. Bu en demokratik hak, genç işçilerin sendikal haklarının tanınması ile sendikal mücadeleleri güçlenecek ve giderek siyasi mücadele süreci içinde de hızla toplumun varacağı nihai hedefe yaklaşmasında en etkin görevini yerine getirecektir. İlke olarak biz genç işçilerin maddi olanağı işverenlerce karşılanarak, yasa ile kurulacak okulların açılmasını, mevcut eğitim sistemi içinde yer alan okullarda da zihin ve kabiliyet gelişimine yönelik eğitim programlarının oluşturulmasını, özet olarak bu kurumlarda da demokratik eğitimin gerçekleşmesi için genç işçilerin tüm demokratik örgütlerle bu doğrultuda mücadele etmesini savunuyoruz.

GENÇ İŞÇİ: Son olarak bize ve GENÇ İŞÇİLERE söyleyeceğiniz bir şey var mı?

İ. ÖZDEMİR: İlk olarak örgütsüz mücadele verilemeyeceği bir gerçektir. Her türlü baskı ve engellere rağmen genç işçiler üyesi bulundukları demokratik örgütlerini güçlendirmeli ve daha ileri haklar için mücadele etmelidir. Her türlü milliyetçiliğe karşı amansız mücadele vererek uluslararası emekçi dayanışmasını güçlendirmeli.

GENÇ İŞÇİ: Teşekkür ederiz.

NASIL SÖMÜRÜLÜYORUZ YASAL HAKLARIMIZ NELERDİR:

ÇIRAKLIK KANUNU

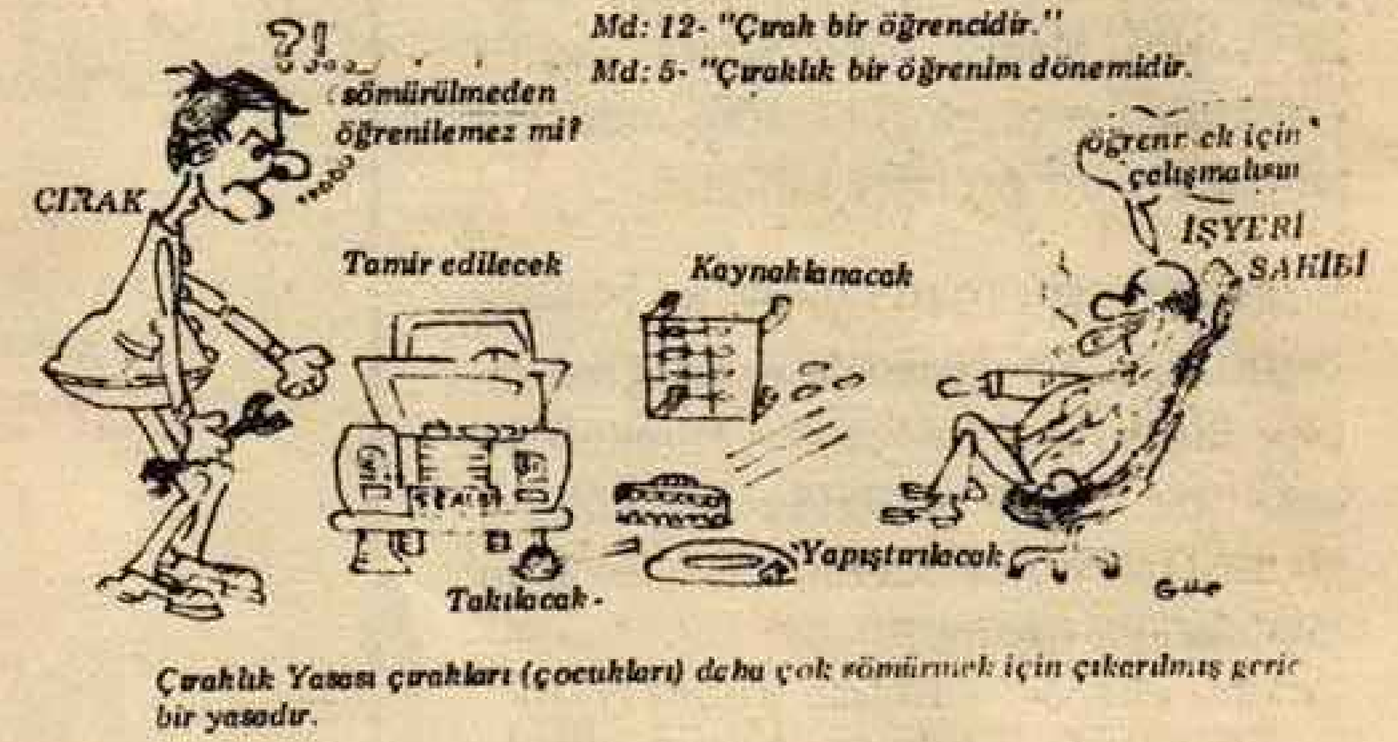
5 Temmuz 1977 günü Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe gireceği söylenen çıraklık kalfalık ve ustalık kanununun ancak önümüzdeki aylarda ,yani tam bir sene sonra yürürlüğe gireceği yetkili kişilerce açıklandı. Kanunun köleliği nasıl kurumlaştırdığını görmek için birkaç maddesine gözatmak yeterli olacaktır.

Çıraklık, kalfalık ve ustalık kanununun çıraklar hakkındaki bölümleri, çırağı bir işçi veya bir emekçi olarak değil, *öğrenci* olarak görmektedir. Kanunun 4. maddesinde " bu kanuna tabi bir sanatı, o sanat için düzenlenen teorik ve pratik öğrenim programına göre o iş yerinde öğrenmek amacıyla bir çıraklık sözleşmesi ile bir iş yeri sahibinin hizmetine giren kimseye çırak denir." 5. maddenin 3. bölümünde ise, "çıraklık bir öğrenim dönemi olduğundan," 12. madde "çırak bir öğrencidir" demektedir.Bu maddelerde de görüldüğü gibi kapitalistlerin ucuz işgücü elde etmesinin yolları "öğrencilik" maskesi altında gizlenmiştir. Çünkü bu kanunda işçi sayılmayan çıraklara çok düşük bir ücret ödenmekte ve sömürü mekanizması daha bir insafsızca sürdürülmektedir.

Önümüzdeki sayılarda çıraklık, kalfalık ve ustalık kanununun sömürüyü nasıl kurumlaştırdığını, diğer maddelerini de açıklayarak göstereceğiz.

Türkiye'de şu anda yürürlükte bulunan yasal mevzuat 12 yaşından küçük insanların çalışmasını yasaklamıştır. Ayrıca iş kanununun 67. maddesi 16 yaşından küçük olan çalışanların her ne işte olursa olsun 8 saatten fazla çalışmalarını yasaklar. Ama gelin görün ki, patronlar, birincisi, 12 yaşından küçük insanları çalıştırmakta, ayrıca Türkiye'de genç işçilerin önemli bir kısmını oluşturan çıraklar günde 10 ila 12 saat çalıştırılırlar. Mevcut yasalar ki bunlar bile genç işçilerin aleyhinedir. Zira 16 yaşından küçük insanların çalıştırılması onların zihni ve bedeni gelişimlerini önler.

(DEVAM EDECEK)

Çıraklık Yasası çırakları (çocukları) daha çok sömürmek için çıkarılmış geric bir yasadır.

BENZEN ZEHİRLENMESİ

Reçine, kauçuk, lastik, zamk, ayakkabıcı tutkalı, çeşitli boyalar ve bunlara benzer birçok madde sanayiide yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu maddelerin kullanılması için çözücülere ihtiyaç vardır. Makineler üzerindeki madeni yağların temizlenmesi, elbiselerdeki lekelerin çıkarılması, kacuçuk ve lastiğe istenilen kıvamın verilmesi, yağlı boya, cila ve verniklerin hazırlanması için daima çözücüler kullanılır. Çözücü maddelerin en yaygın olarak kullanılanlarından biride Benzen'dir. Bu maddeyi petrolden elde edilen ve motorlu araçlarda yakıt olarak kullanılan Benzinle karıştırmamak gerekir.Benzinin de çözücü özelliği mevcuttur; fakat burada söz konusu ettiğimiz Benzen, benzinden çok farklı bir maddedir. Kömürden elde edilen Benzen çok iyi bir eriticidir. Aynı zamanda oldukça uçucu bir maddedir. Uzun süre Benzen'e maruz kalındığında, insan vücudu üzerinde birçok zararlı etkisi görülür. Kemik iliği ve kan üzerine etki etmek suretiyle kansızlıklara ve kan kanserine yol açabilir. Aynı zamanda karaciğer ve böbrekler üzerine etki eden Benzen sarılık ve böbrek iltihaplarına da neden olabilmekte; bunun yanısıra sinir sistemi ve deride de hastalık meydana getirebilmektedir.

Benzen iyi bir uçucu olduğundan havaya kolaylıkla karışır. Benzen zehirlenmesi, benzen buharının solunum yoluyla alınması suretiyle oluşur. Vücuda giren benzenin önemli kısmı vücuttaki yağlarda birikir. Her gün solunum yoluyla vücuda alınarak yağlarda biriktirilen Benzen, kemik iliğine etki ederek burada olan kan yapımını bozar. Çok yüksek oranda Benzene maruz kalındığı takdirde ani ölümler görülür. Fakat Benzen zehirlenmesine bağlı kan hastalıkları, az miktarda Benzen buharına uzun süre maruz kalan işçi arkadaşlarda sık görülür. Benzen kullanılan işyerlerinde çalışan işçi arkadaşlar uzun süre hiç bir şikayette bulunmazlar.Kendilerini gayet iyi hissederler. Fakat yavaş yavaş zehirlenmektedirler. Nihayet bir gün hastalık belirtileri ortaya çıkarsa da, çoğu kez bu aşamada yapılan tedavinin fayda sağlamadığı görülür.

(DEVAM EDECEK)

Kurulu düzen savunucuları, gerici düşüncelerini değişik yöntemler kullanarak yayarlar. Bunun, etkileme gücü en fazla olan şekli, hemen hemen her yerde, radyoda, televizyonda, gazetelerde, mecmualarda defalarca bıkmadan usanılmadan işlenen ve artık kafalara adeta "nakşedilen"i MODA'dır.

Gerici güçler, insanların toplumsal sorunlarla ilgilenmelerini, onlara çözümler getirmelerini hiç istemezler. Bu yüzden de, rahatça yönetebilecekleri "sürü" insanlar yaratabilmek için çeşitli yollara başvururlar. İşte MODA uyutmaca ve aldatmacanın en etkin ve yaygın yoludur. Ezen ve ezilen sınıfların varolduğu toplumlarda egemen sınıflar daha fazla kâr elde etmek için insanları aşırı tüketime isteklendirir. Bu isteklendirmeyi öyle bir yapar ki, hiç farkında olmadan moda girdabına alıverir insanı. Radyosuyla, televizyonuyla, gazete-mecmuasıyla tüm araçlar insanları uyuşturmak için adeta seferber olurlar. Yanda görülen gazete başlıkları bunlardan sadece bir kaçı!

"Moda sanayii"(!) en çok da kadınların hizmetindedir kapitalist toplumlarda. Hayatın her alanında horlanan kadına, "güzel olması, cezbedici olması" gerektiği aşılanır sürekli olarak. Çünkü kapitalist toplumda kadın, alınıp satılabilen bir "meta"dır. Bir malın kalitesi ne kadar iyi olursa o kadar çok alıcı bulur. Bunun gibi kadın ne kadar "arzu edilir" olursa piyasada şansı o kadar açıktır!... Bu şartlandırma öylesine etkilidir ki, kız çocukları ta küçük yaşlardan "cicili bicili" giyinmeye alıştırılırlar. Genç kızlık döneminde giyim-kuşama düşkünlük tutku haline getirilmeye çalışılır. İyi bir "eş" bulabilmek için genç kızın "cazip" olması gerekir. Cazibeli olmaya özendirilmiş, alıştırılmış kadınlar ileriki yaşlarda da tüketime yönelik eğilimlerine devam ederler. Kokonalığı kendilerine yakıştıran pek çokları ise, "şekerim, kocamın gözü dışarda kalmasın diye kendime bakmak zorundayım" derler.

Kapitalist dünyada, evren sanki "moda" ekseni etrafında dönüyor gibidir. "Moda merkezleri" vardır. Her mevsim başında konuşan "moda otoriteleri" vardır. Ve milyonlarca insan bu merkezlerdeki otoritelerin adeta ağzına bakmaktadır. (!)

Uyutma ve aldatmacanın en etkin yollarından biri: MODA

Ayşe EKİCİ

Otorite konuşuyor: "78 yazında kadınların rahat ve huzurlu (!) olabilmeleri için bol elbiseler revaçta, 78 yazı makyajı 'kadını' ön plana çıkaracak nitelikte, saçlar..., gözler..., dudaklar, tırnaklar şöyle şöyle olacak. Aksesuar olarak... kullanılacak, ayakkabılar ince topuklu..." Görüldüğü gibi ezilen cins kadına aslında ne kadar büyük önem veriliyor. Saçından, tırnak boyasının rengine kadar en detay noktalarla bile ilgileniyor!

Gerçekten de kadınların mutluluğu, huzurlu olmaları için mi moda dünyasının bunca uğraşı, çabası? Bu noktada insanın aklına bir dizi soru geliyor: Madem insanı, kadını mutlu (!) etmek için uğraşılıyor; neden birbirlerinin aynı şeyler olduğu halde değişik adlarla ne kadar olduğunu bile sayamayacağımız güzellik malzemeleri piyasaya sürülüyor?

Neden, her mevsim başında, bir kaç ay önce aldığımız giyecekleri kullanamaz hale getiren renk ve biçim değişikliklerinden bahsediliyor? Ve bizim bu değişikliklere uymamız gerektiği vurgulanıyor?

Neden, çeşitli tumturaklı sözlerle uyutulmaya, piyasaya sürülen malların zoraki alıcısı olmaya zorlanıyoruz? Ve neden, bir emekçi ailesinin, aylık kazancı ile, örneğin bir güzellik malzemesinin fiyatı karşılaştırılmıyor da bize sürekli olarak "kadınca giyim"den sözediliyor? Demek ki esas amaç kadının mutlu(!) ve huzurlu(!) olması değil, parababalarının fazla kâr sağlayarak kendinin mutlu ve huzurlu olmasıdır.

İnsanların amacı daima iyiye, güzele varmaktır. Güzele varmayı amaç edinen insanlar kendilerini de güzelleştirmeyi ihmal etmemişlerdir. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Ancak kapitalist toplumda insanların güzel olma duygusu, aşırı tüketimi isteklendirmek için, daha fazla kâr elde etmek için kullanılmaktadır. Kuşkusuz insanlar yeme içme gibi giyinme gereksinimini de gidereceklerdir. Ve bu doğal olarak, dış görünüş açısından toplumda yaşayan insanların uyumlu olmalarını, gerektirir. Ancak, insanların bu en doğal gereksinimleri, bir avuç insanın kârını arttırıcı araç olarak, insanları psikolojik baskı altına alan toplumsal şartlandırma aracı olarak kullanılamaz.

KÖY SOHBETLERİ

İsmali AKYOL

Azrail sadece fakirliktir!

— Üfff! Amma da sıcak var ha Veli

— Tam öğle sıcağı bastırdı işte!

— Şu ağaçlar da olmasa bir gün sıcaktan çatlıyacağız vallahi. Ağaçların sayesinde hiç değilse ekmeğimizi gölgede yiyoruz.

— Öyle.

— Sıcağın üstüne zaten canım da sıkılıyor. Hiç çalışasım yok! O çocuğun haberi beni çok üzdü.

— Ne çocuğu?

— Duymadın mı yoksa? Ben de şimdiye kadar duymuşsun diye hiç söz etmedim. Şu karşı Oba köyünden Gavur Alinin okuyan bir oğlu vardı. Dün akşam üstü traktörü devirmiş, altında kalmış. O saat can vermiş çocuk. Görenler anlattı da tanınmaz hale gelmiş, her tarafı paramparça olmuş dediler.

— Yazık olmuş!

— Yazık olmuş ki hem de ne kadar! Duyunca vallahi sanki bizden birisini kaybetmişim gibi tesir etti. Elim ayağım soğudu.

— Neyse canım! O kadar üzülecek ne var? Akraban değil, birşeyin değil. Köylümüz bile değil!

— Evet öyle ama Veli, nedense ben bu talebe çocukları çok severim. Biz adam olamadık, hiç değilse onlar okusun adam olsun diye geçer içimden. Sonra ben bu çocuğu iyi tanırdım.

— Ben hiç tanımıyordum.

— Sen bugüne kadar hep dışarda çalıştığın için tanımıyorsun. Yoksa bu ortalarda onu tanımayan mı var? Daha geçen gün kahvede sözünü ettiler de, Hacı Hamzanın kızı bunun mektep arkadaşıymış. Kızın, buna çok gönlü varmış. Severlermiş birbirlerini. Düşünsene! Koca Hacı Hamza ki herif milyonlarla uğraşıyor. Beş bin dönüm arazisi var. Kasabanın en zengini. Kim kurban derse o kızını alır. Gerçi Gavur Ali de zengin ama onun yanında ne ki! Devede kulak kalır. Ama kardeşim çocuk öyle bir yakışıklıydı ki, kıymazsın bakmaya! Selvi gibi bir çocuktu... Sen git şimdi onun acısını asıl o kızdan sor!

— Üzülmüştür.

— Üzülmek de söz mü? Genç insan, seven insan dünyayı bir başka türlü görür. Öyle insanın dünyası bir başka olur. Kimbilir, o kız o oğlan ne umutlar, ne hayaller kuruyorlardı. Öyleyken, böyle bir durumda insanın dünyası başına yıkılır. Ben bile bu kadar üzüldükten sonra, o kızın acısını sen var hesap et!

— Neyse canım! Olan olmuş bir defa. Sen de amma kafana taktın ha!

— Ben bazen böyle durumları düşünüyorum da, Allah da bazen yanlış işler yapıyor. Yanılmayan bir allah derler ya, demek ki o da bazen böyle yanılıyor.

— Nasıl yani!

— Baksana! 18 yaşında selvi gibi çocuğa kıyılır mı? Ortalıkta Kel Omar gibi, daha niceleri bir sürü namussuz mikrop varken, bir gencin hayatı alınır mı?

— Yani şimdi Allah mı o çocuğun canını aldı?

— E başka kim aldı? Kim veriyorsa geri o alır.

— Hayır Ahmet! Kimse insanın canını almaz.

— Nasıl yahu? Hiç mi Asım hocayı dinlemedin? Vadesi dolunca Allah azraili gönderir, insanın canını alır diye.

— Bak öyleyse iyi dinle! Sana bir şey anlatacağım, ondan sonra da bir soru soracağım. İyi dinle! Bir zaman bir gazetede okudum. Bulgaristan'da ortalama insan ömrü 78 sene imiş. Türkiye'de ise 50 civarında. Yani Türkiye'de insanlar daha erken ölüyor. Nedir bunun sebebi? Allahın bize garazı mı var ki, bizi daha az yaşatıyor? Ve Bulgaristan sosyalist bir ülke. Yani Asım Hoca'ya göre, Kel Omar'a göre komünist memleketi, gavur ve dinsizler memleketi. Allah komünistleri daha mı çok seviyor?

— Ne bileyim ben. Belki de onlar daha doğru insanlar!

— Ondan değil. İnsan ömrünün uzun veya kısa olması tamamen hayat şartlarına bağlıdır. Bulgaristan sosyalist bir ülke. Bulgaristan'da herkes gayet iyi şekilde besleniyor. İyi evlerde oturuyor. 8 saatten fazla çalışmıyor. Yeteri kadar istirahat ediyor. Sağlığına sıhhatine iyi bakıyor. Yani rahat çalışıyor, rahat yaşıyor. Tabi ömrü de uzun oluyor. Biz ne yapıyoruz? Etin yüzünü ayda bir olsun görüyormuyuz? Halbuki sabahtan akşama kadar çalışıyoruz. Hiç istirahatımız var mı? Azrail, sadece fakirliktir, yoksulluktur. Aha daha sen askerden yeni geldiğin sıralardı. Sırık Mustafa'nın gelini niye öldü? Doktor, çalışmasın, istirahat etsin, doğumunu da muhakkak hastanede yapsın demiş. Demiş ama dinlemediler. Gelini çalıştırdılar doğuma kadar. Çünkü herifler fakir, çalışacak kimseleri yok. Kocası askerde. Sırık Mustafa, nasıl olsa Allah kerim deyip şehre götürmedi. Ve gelin kıvrana kıvrana sancılar arasında öldü. Gerçi doktoru dinleselerdi de götürecek paraları yoktu ama, belki bir çaresi bulunurdu. Şimdi bunun Azrail ile ne alakası var? Gelin, sırf parasızlıktan, sahipsizlikten öldü. Kocası Mıstık olsaydı belki de ne eder eder gelini şehre götürürdü. Ama gelin fukaralıktan kör yerine öldü gitti işte! Mıstık'a da daha bildirmemişler ki gurbet elde asker ocağında üzülmesin diye.

— Kafamı iyice karıştırdın yahu Veli!

— Kafanı karıştırmıyorum. Kafanı asıl karışıklıktan kurtarmaya çalışıyorum. Demin sen de söyledin ya! Allah bazan yanlış işler yapıyor diyen ben miydim? Yani böyle olması aslında sana da yanlış geliyor. Çünkü Allah genç bir insanın canını niye alsın? Ama bugüne kadar söylenenlerin tesirinden de kurtulamıyorsun.

— E yani, şimdi Asım Hoca yalan mı söylüyor?

— Onu artık sen kendin düşün. Ama cesaretle düşün. Bugüne kadar söylenenleri bir an için unut! Tamamiyle kendin düşün, karar ver! Cevabını kendin bulacaksın.

Genç KÖYLÜLER KONUŞUYOR

"Ama böyle bir sosyalist düzende yarını düşünmezsin"

—Adınız ne?

— Ahmet YANAR!

— Ne iş yapıyorsunuz?

— Şimdi şu durumda boş geziyorum.

— Çalışmak mı istemiyorsunuz, yoksa iş mi bulamadınız?

— Çalışmak istemez olur muyum? Çalışmak istiyorum ama iş yok.

— Peki hiç iş aradınız mı?

— Hem de ne kadar! Askerden geldim. Tabi babamın bir karış toprağı yok. Ee, bu durumda çalışmasan aç kalırsın. Denizli'de bir şirkette çalışan bir tanıdığımız vardı. Benim gibi birkaç arkadaşla beraber çektik onun yanına gittik. Fakat ne kadar uğraştıysak da işe almadılar. Ordan Antalya'ya geçtik. Oymapınar barajına. Kafanızı ağrıtmayayım, orda da iş bulamadık. Ordan Tarsus'a geldik. Tabi işsizlikten her çareye baş vuruyoruz. Çalışmasak açımızdan öleceğiz. Orda da belli bir iş sahası yok tabii. Bir kaç gün inşaatlarda çalıştık. Sonra baktım olmadı, tekrar köye döndüm. Çünkü birgün çalışıyorsun, beş gün yiyorsun. Daimi bir iş yok. Yani hiç kazancın olmuyor.

— Ordaki çalışma şartlarından da kısaca bize bahseder misiniz?

— Orda işveren, patron istediği saate kadar çalıştırabiliyor. Canı ne isterse onu veriyor. Haliyle sen de bunu kabul ediyorsun.

— Niye kabul ediyorsun?

— Çünkü açsın. Açlıktan dolayı geliyor. E, aç olunca, başka bir yerde sigortalı ve belli saatı olan bir iş bulamayınca buna katlanmaya mecbursun yani.

— İlla da katlanmaya mecbur musun?

— Mecbur değilsin ama mecbur kalıyorsun. Bak sana anlatayım. Şimdi Tarsus'ta "makam"diye bir yer var. İşçiler sabahleyin oraya toplanıyorlar. İcabında öteden bir taşaron geliyor. İşçi lazım kendisine. Mesela ben diyorum ki ben 200 liradan aşağı gitmem. Ben öyle diyorum ama yanıbaşımda öbür arkadaşım aç, 6-7 çocuk babası. Çalışmasa çocuklar acından ölüyor. Diyor ki ben 100 liraya çalışırım. Hele bizim şu Şark tarafından gelen Urfa'lı, Diyarbakır'lı vatandaşlar hepsi kuraklıktan, depremden, açlıktan yani sırf karnını doyursa dahi akşama kadar çalışacak. Onun yüzünden işsizlikten çok eziyetler çekiyoruz yani.

— Peki bu durumda neler istiyorsunuz?

— Birincisi bir defa sendikamız yok. Halbuki bir sendika olsa, icabında taşaron sendikaya gider, sendikayla anlaşır. Tabii o zaman işçi de hakkını tam alabilir. Ama öyle başıboş olduğumuz için 10 saat da çalıştırıyorlar, 12 saat da çalıştırıyorlar. Yevmiye 200 ise 50 lira da verebiliyorlar. Bu durumlarla çok karşılaşıyoruz. Ve yani çok zorluklar içindeyiz. Şu durumda hükümet bize bir hak tanıtsın. İcabında belli bir iş sahası açsın, belli bir saatte başlayıp belli bir saatte terkedelim, ücretlerimiz belli olsun. Bunları istiyoruz.

— Peki bu düzeni beğenmiyor musunuz?

— Hayır!

— Niye?

— Şimdiki düzen burjuvazinin bir nevisidir. Ne işveren seni, iş saatinde bırakıyor, ne de hükümet buna engel oluyor. İstediği saate kadar çalıştırabiliyor. İstediği ücreti verebiliyor, onun için memnun değilim.

— Peki, burjuvazinin bir nevisidir diyorsun. Sen nasıl bir düzen istiyorsun?

— Ben pek bilmiyorum ama duyduğuma ve biraz da öğrendiğime göre bir sosyalist düzen olsa daha iyi olur.

— Niye daha iyi olur? Yani sosyalist bir düzenin bugünkünden iyi tarafı nedir?

— Sosyalist düzeni ben okuduğum ve bildiğim kadar, sosyalist bir düzende bir işçinin bir patronla hiçbir farkı olmadığını biliyorum. Çünkü o da sekiz saat çalışacak, sen de sekiz saat çalışacaksın. Onunla senin hakkın eşit olacak. Onun özel arabası varsa aynen senin de olacak. Sonra, sen sekiz saat çalıştıktan sonra sen istirahatına bakacaksın. 25 sene sonra da emekliye ayrılıyorsun. Ondan sonra da maaşın geliyor. Yani hayatın sigortalıdır. E, şu durumda hayatın sigortalı değil. Bugün çalışıyorsun yiyorsun, fakat yarını düşünüyorsun. Çünkü yarın ne olacağı belli değil. Ama böyle bir sosyalist düzende yarını düşünmezsin. Hayatın sigortalı olduğu için hiç yarını düşünmezsin. Onun için iyi bir düzen olduğunu biliyorum.

— Sağolun!

KUTSAL GÖREV...

Can BERKMEN

"Buyur" dedi "Kente kaç kilometre mi var?", "'Kente varmaya.."

Yazık, tam doğru, kilometreyi kılı kılına doğru söylebilmek için düşünürken, ne sağ arka kapının açıldığını, ne de süzülen iki kişinin beriye dolandığını sezebildi. Ense köküne inen levyemiydi yoksa levye gibi demirden yapılmış bir elmiydi, acısını bile duymadan yığıldı kaldı. Demirden pençelerin bir külçe vücudunu dertop edip bagaja tıkıldığından da haberi olmadı.. Sonra.. yanına tıkıştırılan bir başkasının da sığabilmesi için itilip kakıldığını, kolunun bacağının büküldüğünü, bu sırada başını krikoya çarptığını hiç ama hiç anlamadı.

Yolculuk önce zararsızdı.Ama kötü bir yola gelince sarsıntılar zıplamalar başladı. Kendine geldikçe korktu. "Nerdeyim ben" dedi, yüreği ağzına geldi gele gele. Kulağının dibinde bir fısıldama:

"Korkma kendine gel"

"Senmisin Sadık ağabey Senmisin?"

"Benim, heyecanlanma" dedi Sadık.

"Ne oldu bize Sadık ağabey"

"Bastırıldık" dedi Sadık "Boş bulunduk bastırdılar bizi"

"Neredeyiz şimdi"

Otomobil varmak istediği yere varmıştı anlaşılan. Fren yapınca bagajın en arkasına kaydılar. Yaka paça dışarı alındılar birer çuval gibi. Kırlık bayırlık bir yerdi burası. Yakında ne bir ışık ne de bir ev vardı. İnsanların önünde, insanlardan, insansı şeylerden uzaktılar, yapayalnızdılar. İtilip devrildikleri toprak, dikenli bitki örtüsünün altında can vermiş gibiydi. Onlar da can verseler bunca sürmezdi bu ezinç. Tekmeleniyorlardı.

Bir fırsatında Sadık "Sık dişini" diye fısıldadı delikanlıya.

Biri "konuşuyorlar" dedi. Bir başkası "Vay grev fareleri dedi", "Konuşuyorlar ha."

Tekmeler demirleşti.

"Vurun hergelelere"

"Grev ha. Al sana Grev"

Delikanlı canı ciğeri sökülüp alınmış gibi bir bağırdı bağırdı ki duyanı ürpertirdi, duyana utanç verirdi insanlık adına.

Kendi acılarını unuttu Sadık. Elverdiğince bağırdı o da "sık dişini", "Vay itoğlu it" dedi biri "Farları yakın" dedi. "Işığa alın bunları"

Farların çiğ ışığına doğru tekmelendi iteklendi Sadık. "Kalk ulan grev faresi" dediler "Kalk yürü bu yana"

Kendini toparlayamıyordu kalkmaya. Emekledi, sürüklendi yerlerde, doğrulayım derken tökezledi, ama ışığın gözüne attı kendini. Başına çullandılar.

"Demek akıllanmadın ha"

Bu düpedüz bir soruydu. Gelgelelim, ne cevap verebilirdi Sadık. Hem cevap vermeye ne canı kalmıştı ki.

Biri 'Bu kötek kulağına küpe olsun" dedi. "Arkadaşlarına da anlat ha. Grev boku karıştıranların başlarına neler geldiğini anlasınlar."

Sadık bu sözlerden bu işin kötekle biteceğini anlamıştı. Ama yediği kötek, ölüm birken kaç birkere öldürdü onu. Yara almadık yeri kalmadı.

Son duyduğu "Bu daha başlangıç, sıra ötekilere de gelecek" oldu. Artık kulaklarına vın vın işleyen bir basınç oturmuştu. Başka birşey duyamıyordu. Otomobil gözünün önünde ters geri edip uzaklaşırken motorun sesini bile duymadı. Ama gittiği yöne dikkatli dikkatli baktı. Delikanlının yanına sokulup sırtını sıvazladığını sezmese daha da öyle bakıp duracaktı.

(DEVAM EDECEK)

ARJANTİN '78

Dört yıl önceden başlamak üzere Arjantin de yapılacak dünya kupasının propagandası yapılmaya başlandı. Daha sonra Arjantin'de iktidarı ele geçiren faşist güçler, bu kupanın propagandasını kendi karanlık emellerinin üstünü örtebilmek amacıyla kullanmaya başladılar. Onlar ki Arjantin'de işçi sınıfının ve emekçi halkın üstüne baskı ve işkence ile kara bir bulut gibi çökmüştürler. Bu gün Arjantin'de resmi kayıtlara göre cezaevlerinde 2500 civarında siyasi tutuklu bulunmaktadır. Kayıp olan siyasilerin sayısı ise 3000'i aşkındır. İşçi sınıfının ekonomik ve politik örgütlenmeleri yasaklanmıştır. Görünüşteki ekonomik örgütlenmeler faşist iktidarın emrindeki kukla örgütlerden başka birşey değildir.

Dünya kupasının başlamasıyla Arjantine gelen gazeteciler ve yabancılar faşist iktidarın tüm baskısını ve zulmünü gözleriyle görmüşlerdir. Bu kupadan kendi karanlık emellerini örtebileceğini zanneden faşist iktidar umduğunu bulamamıştır.

Ve bir gün elbet döktükleri kanların, vahşetin ve zulmün kefaletini ödeyeceklerdir.

MİZAH

KONUŞMAYI SEVMEM

Yeni gelen müdür cakayla kalfayı çağırdı
–Ben konuşmayı pek sevmem parmağımla işaret edince gelirsin,
Kalfa cevap verdi,
–Ben de konuşmayı sevmem başımla işaret edersem gelmeyeceğim demektir.

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	[redacted]		17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Burjuvazinin Haziran Takvimi

		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

İşçi sınıfının Haziran Takvimi

Yılın siyaset güzelini seçiyoruz:

Gazetemiz bu sayı ile milli bir göreve başlamış bulunuyor. Her zaman domates, karpuz, kiraz güzeli seçilmez ya ! Biz de yılın siyaset güzelini seçiyoruz. Tüm okuyucularımız seçici kurulun üyesidirler. İlk olarak Adalet güzelini tanıtıyoruz.

Adı	:	Süleyman
Soyadı	:	Demirayak
Vücut ölçüleri	:	Maalesef 226'yı bulmuyor.
Saç rengi	:	Saçı yok ki !
Ten rengi	:	Erbakan'a göre renksiz
Mesleği	:	Muhalefetin başı
Medeni hali	:	Rivayete göre Nazmiye Hanımın kocasıdır.
Bildiği lisan	:	İngilizce bilir. Türkçe bilmez, ancak çat pat konuşabiliyor.
Sevdiği şeyler	:	Başbakanlık koltuğu
Felsefesi	:	At ve it iki kardeş hayvandır. At itin peşinden gitmelidir. At ve it izi birbirine karışabilir.
Eserleri	:	Böyyük Türkiye. Nurlu ufuklar. Ayrıca telvizyon konuşmaları ile mizah sanatına geniş katkılar da bulunmuştur.
NOT	:	Yahya Demirel'le uzaktan yakından alakası yoktur. Çünkü o Yahya Demirel, Bu ise Süleyman Demirayaktır.

Yarışmanın cevabı

Geçen sayıdaki yarışmanın cevabı:
Soru: "Komandolarla itler biraraya gelirse ne olur" idi.
Cevap: "Komandit şirketi" olur.
Doğru cevabı bilen İlhan AKSOY Gazetemize abone edilmiş ve gazetesi adresine gönderilmiştir.

(Baştarafı sayfa 8'de)

rak Belediye vb. kurumlardan, demokratik örgütlerden saha ve olanak talebinde bulunmalıdır. Ancak bu konuda dikkat edilmesi gereken bir şey; bu faaliyetlerin yönlendiricisi işçi sınıfı sosyalistleri olmalıdır. Böylelikle hem işçiler iyi yönlendirilir hem geniş tabanı kucaklar hem de sporun bilimsel anlamı kavratılır. Karşılaşılan sorunların sebebi anlatılarak çözüm aranır. Böylece kollektif olarak yapılan bu ve buna benzer çalışmalar genç işçileri gerçek kurtuluş mücadelesine hazırlamak için araç olurlar.

Genç İşçi: Yeni çıkardığımız Genç İşçi gazetesiyle genç işçilerin ekonomik mücadelelerinin başarıya ulaştırılması ve onların sosyalizme kazanılması yolunda mücadeleyi amaçladık. Gazetemiz aracılığıyla genç işçilere ulaştırmak istediğiniz bir mesajınız var mı?

Genç işçiler, çıraklar, kardeşlerim. Yaşadığımız düzenin ağır koşulları ve bizleri baskı altında tutması kader değildir.. Bu koşulların ortadan kalkması ve yaşamın kendi lehimize tamamen çekilir olması için mücadele etmeliyiz. Mücadele örgütlü olarak verilir. Örgütlemenin ağını yayın oluşturur. Bu görevi yerine getirmek için yola çıkan Genç İşçi gazetesini sonuna kadar destekleyelim ve unutmayalım ki gerçek kurtuluşumuz sosyalizmdir.. Yani işçi, köylü ve emekçilerin ortak iktidarında, demokratik halk iktidarında mümkündür. Demokratik halk iktidarının mimarı, yönlendiricisi işçi sınıfın partileri olacaktır. Mücadelemizde bunu asla aklımızdan çıkarmamalıyız. Bu konuda duyarlılığına inandığım Genç İşçi gazetesini yürekten kutlar, başarılar dilerim.

Genç İşçi: Teşekkür ederiz.

MİZAH

Kupon

Bu kupondan biriktirenler sonunda hava alacaklardır.

– Olmadı abi! Zaten ciddi gazete kuponlarını biriktirenler sonunda hava alıyor. Halbuki bizimki mizah sayfası.

–Hakikaten ulan ! Çok iyi bir noktaya temas buyurdunuz. Pardon ! Araba dağıtıyoruz araba !

Muhabirimiz Avni Kulağıdelik taa Angara' dan bildiriyor.

ANKARA- ÖZEL: Maliye Bakanı Ziya Mezunoğlu dün bir basın toplantısı düzenleyerek hükümetin aldığı edonomik tedbirleri açıklamıştır: Mezunoğlu konuşmasında hükümetin getirdiği vergi önlemlerinin işçi köylü ve dargelirlilerin yararına olduğunu söylemiştir. Mezunoğlu daha sonra özetle şöyle demiştir: İşçi, köylü ve dargelirliler bazı vergilerden muaf tutulmuşlardır. Mesela bir işçi yahut bir köylü araba vergisi, ihracat-ithalat vergisi, dış seyahat vergisi apartman vergisi vermeycektir. Bu vergiler sadece zenginlerden alınacaktır.

Bunun gerekçesini soran bir gazeteciye, bakan şu cevabı vermiştir: Çünkü bir işçi bir köylü yahut dargelirli bugünkü şartlarda hiç bir zaman araba sahibi olamaz, dışarda yahut içeride geziye çıkamaz. Hiçbir zaman bu kadar parası olamaz.

Bakan sözlerini hükümetimiz işçiden köylüden yanadır diyerek bitirmiştir.

Ayrıntılı haber 17. sayfada

REZULİ' nin ÇAY KASİDESİ

Eller giderken yıldıza, aya
Bizimkiler zam koyuyor kahveye çaya

Sırf kahve-çay değil, pahalılık aldı yürüdü
Dört yanımızı dert ile borçlar bürüdü

Ev sahibi kira için tepeme bindi
Sandım ki Apollo 20 sırtıma indi

Bakkal kasap artık veresiye vermiyor
Benim bu gidişe aklım ermiyor

Çocuklar avratla bir olup çay istediler
Çay almadan eve gelme dediler

Baktım ki çay almazsam dışarda kalacağım
Ele güne karşı rezil olacağım

Sattım ceketimi beş kutu çay aldım
Ne yapayım şaşırdım, çaresiz kaldım.

SERBEST KÜRSÜ

SANATÇILARA SOSYAL GÜVENCE İSTİYORUM

Ben büyük bir sanatçıyım. Resim yapmam, müzik dinlemem, şiirden anlamam.

Fakat eyi yalan söylerim. Yalan sınıfına giren demagoji, memagoji, her türlü sanatın babasıyım. Bu dalda en büyük otorite benim: Aynı zamanda iyi palavra atarım. Eğik atarım, dikey atarım, yatay atarım. Nasıl icabediyorsa öyle yaparım.

Fakat son günlerde Türkeş bu sanatımı elimden almaya çalışıyor. Herif öyle yalanlar söylüyor ki benim yalanlarım beş paralık oluyor. Bu resmen yalan sanatına bir tecacüzdür. Hükümetten yardım bekliyoruz.

Ulan ne nemrut memlekette doğmuşuz be! Göz göre göre sanatımızı elimizden alacaklar yahu!

Çok bir cidden teessüf ediyorum ve resmen protesto ediyorum vallahi!

Dr.Demagog Hacı ÖZYALAN

FABRİKANIN BEYNİ

Patron bir arkadaşına fabrikayı gezdiriyordu.

–Şimdi fabrikanın en önemli kısmı beyni demek olan yeri göstereceğim.

–Yani elektronik beyinle yönetilen kısım mı?

–Hayır muhasebe dairesi ve kasanın bulunduğu odayı.

YARIŞMA

Ünlü İngiliz bilgini Darwin insanın maymundan türediğini söylemiştir. Bu teoriyi Türkiye'de ilk defa kanıtlayan kimdir?

Geçen sayıdaki yarışmanın cevabı arkadadır.